

Dolnobukavický Hlasatel

ČASOPIS PRO DOLNÍ LUKAVICI, KRASAVCE, LIŠICE A SNOPOUŠOVY

Vážení spoluobčané,

letošní zima v krátkém časovém úseku, ale s vydatným přídělem sněhu prověřila reálné možnosti jeho úklidu z veřejných prostranství v obci. Skutečnost, že potřebná technika i lidské zdroje pro tuto situaci jsou limitované, je asi každému jasná. Přesto každoročně lidé zahltí úřad svými požadavky. Pro zajišťování úklidu většího množství sněhu je nutno, aby zastupitelstvo obce posoudilo současné možnosti a zvážilo, zda nenastal čas k pořízení potřebné techniky.

Začali jsme plnit úkoly, vyplývající ze schváleného strategického rozvojového plánu obce. Při jejich realizaci jsme byli postaveni před skutečnost, že vzhledem k velkému výskytu plísni v budově OÚ jsme museli přistoupit k zahájení přestěhování úřadu. Přesto proběhly úvodní jednání s architektem pro zpracování nového územního plánu, s projektantem na dopravní stavby a řada dalších jednání. Byly zpracovány a podány žádosti o finanční dotace na akce, schválené zastupitelstvem:

- » **rekonstrukci budovy OÚ** - Ministerstvo pro místní rozvoj
- » **rekonstrukci technické infrastruktury v Krasavicích (veřejné osvětlení)** - Plzeňský kraj
- » **modernizaci hřiště u ZŠ (umělý povrch a nové herní prvky)** - Plzeňský kraj

Připravujeme podklady pro výběrové řízení na dodavatele rekonstrukce OÚ. Byl vyklizen dvůr OÚ a připravuje se jeho úprava pro mytí techniky obce. Nepotřebný materiál jsme využili k napravení dlouhotrvajícího neutěšeného stavu polní cesty v Lišicích směrem k jezu. Výsledek můžete posoudit sami a zároveň sledovat, jak dlouho tato úprava vydrží.

Chtěl bych vyzdvihnout mimořádné úsilí, které zaměstnanci obce vyvinuli při zajištění stěhování úřadu při současném plnění dalších povinností. Zpracování ročních uzávěrek, neustále přibývajících statistických a jiných výkazů, inventarizace majetku obce, výběr místních poplatků v řádu set tisíců je náročná odborná činnost, která vyžaduje čas, pečlivost a soustředění. Toho se nám však při množství odbavených občanů a telefonátů málokdy dostává. Přesto věřím, že při nadcházejícím ročním auditu hospodaření obce obстоjíme tak dobře, jako v předchozích letech.

Po dokončení výše popsaných činností, které jsou časově limitovány, nastane druhá fáze stěhování OÚ. Do přepaženého sálu klubovny se musí přestěhovat zbytek úřadu. Budovu následně musíme kompletně vyklidit, aby mohla být předána vybranému dodavateli k rekonstrukci. S tím souvisí řada dalších opatření.

Opět se potvrzuje, že v obci není žádný prostor pro pořádání společenských událostí. Vítání občánků proběhne v omezených prostorech školy, květnové a další volby ve vestibulu klubovny, činnost knihovny bude po dobu rekonstrukce přerušena. Veřejná zasedání zastupitelstva při očekávané větší účasti občanů budeme směřovat do sálu KD ve Snopoušovech. Stejně tak veřejná projednávání územního plánu a seznamování s projektem na rekonstrukci komunikací a výstavbu chodníků. O tom vás však budeme průběžně informovat. V Lišicích i Krasavcích prostory pro konání jednání jsou, to zůstává beze změn.

Od února můžete na OÚ vidět novou tvář. Přibrali jsme na pomoc do týmu paní Hedviku Zitovou, kterou znáte jako vedoucí pobočky zdejší pošty. V přestávkách mezi otevírací dobou pošty se zapracovává do problematiky výběru místních poplatků a evidence majetku obce a je příjemné konstatovat, že dosud úspěšně.

Děkuji všem zaměstnancům obce za plnění úkolů, které nejsou jejich pracovními povinnostmi. Občany prosím o pochopení situace a trpělivost. Držte nám palce, abychom vše zvládli. Kancelář starosty najdete již v klubovně. Přebíhám mezi OÚ, kde je část nezbytné techniky k elektronickému spojení, část spisů, došla pošta apod. Nyní by se mi hodila cedule, kterou má u své pracovny řezbářka paní Andrlíková v Příchovicích: „Když nejsem tady, jsem někde jinde“. Děkuji.

Vítězslav Opálko, starosta obce

Stěhování OÚ

Obecní úřad bude přestěhován během měsíce března do nových prostor klubovny v Dolní Lukavici čp. 142, nyní kde sídlí Česká pošta. Provoz obecního úřadu bude omezen. Budete informováni místním rozhlasem.

Provoz knihovny v Dolní Lukavici je nepřerušen

Knihovna v Dolní Lukavici je a bude stále v provozu a to každé pondělí od 16.00 do 18.00 hodin na stejném adrese. Přijďte si vybrat zajímavé čtení na jarní měsíce.

USNESENÍ Č. 2
ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE DOLNÍ LUKAVICE
KONANÉHO DNE 12. PROSINCE 2018 V KRASAVCÍCH

Zastupitelstvo obce Dolní Lukavice:

A) volí:

- » Návrhovou komisi ve složení: Marek Maňour a Michal Komorous
- » Ověřovatele zápisu: Mgr. Lenka Zedníková, Ing. Pavel Netrvala

B) schvaluje:

- » program veřejného zasedání zastupitelstva obce
- » návrh rozpočtu obce na rok 2019
- » návrh rozpočtu ZŠ a MŠ Dolní Lukavice na rok 2019
- » střednědobý výhled rozpočtu 2020-2022
- » žádost pana XXX, trvale bytem XXX o prominutí nájmu ve výši 10.000 Kč z důvodu zateplení stropů, SDK pohledy, nové omítky a obklady, nová vana – placeno z vlastních financí)
- » návrh na uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene na p.č. 722/6 v k.ú. Dolní Lukavice za předpokladu jednorázové úhrady 5.000 Kč bez DPH (19 m2) pro zemní kabelové vedení ve prospěch společnosti ČEZ Distribuce a.s.
- » návrh na uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene na p.č. 349/1 st.p.č. 52 v k.ú. Snopoušovy za předpokladu jednorázové úhrady 15.000 Kč bez DPH (160 m kabelového vedení + 2x pojist. skříň ve prospěch společnosti ČEZ Distribuce a.s.
- » návrh prodloužení nájemní smlouvy na pronájem budovy KD v Krasavcích čp. 10 do-savadnímu nájemci panu Kubešovi na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou 2 měsíce. Ostatní podmínky smlouvy jsou beze změny.
- » zamítnutí směny pozemků (pč. 1953, 1936, 1821, 2012, 1197 v k.ú. Lišice u Dolní Lukavice) panu XXX, trvale bytem XXX (dlouholetý soudní spor)
- » návrh na vyřazení majetku
 - a) neuhrazené pohledávky ve výši 4.775 Kč
 - b) dlouhodobý hmotný majetek ve výši 35.669,50 Kč
- » finanční příspěvek panu XXX, trvale bytem XXX, na výměnu kotle za tuhá paliva na tepelné čerpadlo ve výši 10.000 Kč
- » cenu vodného ve výši 31,85 Kč/m3 bez DPH a cenu stočného ve výši 31,96 Kč/m3 bez DPH
- » cenu za vývoz a likvidaci komunálního odpadu ve stejné výši
- » zvýšení ceny za vývoz a likvidaci separovaného odpadu – ceník v příloze
- » plán inventur a jmenování inventarizační komise:
 - a) ústřední inventarizační komise: Ing. Pavel Netrval, Vítězslav Opálko, Mirka Štychová
 - b) nehmotný majetek: Ing. Pavel Netrval, Michal Komorous, Robert Hajšman
 - c) hmotný majetek: Marek Maňour, Mgr. Lenka Zedníková, Ing. Michal Švec
- » návrh na pořízení nového územního plánu obce Dolní Lukavice

- » projednání žádosti o dotaci na rekonstrukci budovy obecního úřadu na st. p.č. 2/5 v k.ú Dolní Lukavice. Zažádat o poskytnutí fin. dotace z programu Podpory obnovy venkova Ministerstva pro místní rozvoj – podprogram DT 117d8210E - Rekonstrukce a přestavba veřejných budov
- » výběr dodavatelů:
 - a) výběr projektanta na zpracování projektové dokumentace na výstavbu chodníků
 - b) výběr architekta na zpracování územního plánu obce
- » žádost SDH Dolní Lukavice o poskytnutí fin. dotace na činnost ve výši 70.000 Kč

C) bere na vědomí:

- » kontrolu plnění usnesení
- » zprávu starosty z mezidobí konání veřejných zasedání
- » zprávu o hospodaření v obecních lesích za rok 2018 a výhled na rok 2019
- » informace starosty o provedeném rozpočtovém opatření č. 2
- » informace o finančním stavu obce
- » zprávu kontrolního výboru
- » zprávu finančního výboru
- » návrh strategického rozvojového plánu obce – aktualizace č. 1

D) zamítá:

- » žádost pana XXX, trvale bytem XXX o odkoupení pozemku obce p.č. 1931/2 v k.ú. Lišice u Dolní Lukavice

Michal Böhm
místostarosta

Vítězslav Opálko
starosta

ZPRÁVY ZE ŠKOLY A ŠKOLKY

Základní škola

Nejprve se vrátím do závěru loňského roku. Ve škole proběhlo mnoho akcí. Ráda bych zmínila vánoční posezení rodičů prvňáčků s paní učitelkou Kvíderovou. Žáci předvedli, co se za necelé čtyři měsíce naučili a zároveň si s rodiči (či prarodiči) vyrobili voňavý vánoční svícen z pomeranče. Setkání se zúčastnil i pan starosta a pan farář se svojí „ovečkou“ Julií až z Indie. Pan farář pak rozprávěl ostatním žákům o vánočních zvycích a Julia vyprávění okořenila zpěvem. Žáci třetího až pátého ročníku se zúčastnili Vánočních dílen na Prusinách.

Po Novém roce proběhlo školní kolo pěvecké soutěže Karlovarský skřivánek, ze kterého dvě žákyně postoupily do krajského kola do Plzně. Také jsme měli zastoupení v okresním kole Matematické olympiády, které se zúčastnily rovněž dvě žákyně. Dále bych ráda zmínila tyto exkurze či představení: divadlo Alfa – prvňáci a druháci; Kašperské Hory – třetáci (čtyřkilometrový okruh na sněžnicích); Techmania – čtvrtáci. A hlavně jsme si užili týdenní sněhovou nadílku - v rámci školní družiny

jsme několikrát bobovali a sánkovali, při výtvarné výchově jsme tvořili „umělecká“ díla dle fantazie a při tělesné výchově jsme házeli koulí do dálky a na cíl.

V den předávání výpisu z vysvědčení zahrály pro celou školu maňáskové divadlo dvě žákyně pátého ročníku. Divadelní kroužek nastudoval Zimní příběh, který předvedl dopoledne pro školu i školku a odpoledne pro rodinné příslušníky „herců“. Také jsme měli tradiční školní masopustní karneval.

Ještě bych chtěla zmínit dva charitativní počiny – v rámci školní družiny žáci druhého až pátého ročníku vyrobili vánoční přáníčka pro seniory v projektu Ježíškova vnučata a při Vánočním jarmarku školním i obecním jsme na Fond Sidus vybrali 1 150 Kč, které jsou určeny pro vybavení dětských zdravotnických zařízení (FN Motol, FN Olomouc) a na pomoc individuálním pacientům.

Ráda bych touto cestou poděkovala lidem, kteří nám bez „nároku na honorář“ pomohli ve škole s drobnými opravami, popřípadě se věnovali žákům v rámci školní družiny: pí. Caletková – vyráběla vánoční přáníčka, pí. Strnadová – napekla medové perníčky, p. Kasl – opravil školní hodiny, p. Maňour – opravil elektrické zásuvky a p. Turek – opravil (několikrát) systém otevírání vchodových dveří.

Mgr. Lenka Hajšmanová, DiS.

Mateřská škola

Únor je měsícem masopustních radovánek, a i když spousta tradičních zvyků pomalu zaniká, převlékání se do různých převleků a být chvíli třeba za princeznu nebo Spidermana, to jistě potěší nejen děti. A proto již mnoho let, spíše snad od vzniku naší MŠ, každoročně připravujeme maškarní bál. Nebylo tomu jinak ani v letošním roce. Sešlo se nám mnoho princezen, rytířů, mušketýrů. Nechyběla zvířátka, mušky, berušky i motýlci. Největší touhou pro pány kluky však byli hrdinové z dětských filmů. Takže několik pavoučích mužů, nindžů, také policistů a hasičů. Letošní nejoblíbenější maskou však byli piráti. Snad proto, že zima už trvá dlouho nebo prostě touha po cestování po moři...? Ale bavili jsme se společně všichni. Tancování, soutěže a různé zábavné hry, také nějaké občerstvení a dobroty, a dopoledne velmi rychle uteklo. A bylo nám všem moc prima. A snad se společně potkáme v maskách třeba ještě na masopustním průvodu v Dolní Lukavici.

Za Sluníčka a Hvězdičky, Irena Režňáková

**Zápis do 1. třídy se uskuteční ve čtvrtek 4. 4. 2019 od 16.00 hodin
Předškoláci nahlédnou se školkou do výuky prvňáčků ve čtvrtek 21. 3. 2019.**

ROZHOVOR - ZDENĚK KVĚTOŇ

Položila jsem několik otázek hudebníkovi Zdeňkovi Květoňovi (*1969) z Lišic. Je ženatý, má dva syny a pracuje v Prešticích jako IT specialista.

Jak jste se k hraní dostal?

Vše začalo celkem nevinně. V sedmé třídě základní školy jsem dostal k vánocům foukací pianovou harmoniku. V tu chvíli pro mě společný Štědrý večer skončil a já „zalezl“ s harmonikou a po několika hodinách se již chlubil první písničkou. Byla to tenkrát písnička Andulko šafářova. Další rok o vánocích mi děda sehnal již velkou knoflíkovou chromatiku značky Trouselek. Zkušenosti ve hře na chromatickou harmoniku jsem pak přebíral od svého dědečka Václava Květoně, tzv. „hospodskou konzervatoř“. Postupem času jsem si oblíbil nejen hru na tento hudební nástroj, ale i doprovázení při různých společenských akcích.

Chodil jste do základní umělecké školy nebo jste se učil hrát jako samouk?

Jsem samouk. Jak jsem již řekl, dostalo se mi „hospodské konzervatoře“ a z té čerpám dodnes. Co slyším, to hraji. Noty jsem se sice naučil, ale vše se většinou učím nazpaměť.

Seznámil jste se při hraní se svojí ženou?

Již několik let jsem jezdil do Lužan, kde jsem se seznámil s Mírou Křenem, který hrál také na harmoniku. Po vojenské službě jsem si koupil první elektronické varhany a s Mírou začali hrát po menších oslavách. Naďka hrála od dětství na klavír a jako samouk hrála

na kytaru či zobcovou flétnu. Seznámil jsem se s ní cestou do práce a místo pozvání na sbírku motýlů jsem ji pozval na prohlídku keyboardu. Začala s námi chodit do party a později i muzicírovat. Bavilo nás zaspívat si mezi partou kamarádů, tak i na soukromých oslavách.

A pak jste spolu začali vystupovat?

Nejdříve jsme hráli jen na harmoniky. Velmi brzy jako zručný elektrotechnik jsem si sestavil automatického bubeníka a malé reprobedny, pro mikrofon jsem si jel do NSR a aparatura začala rozšiřovat. V letech 1990 - 1995 jsme nejprve vystupovali jako hudební dvojice a později jako trio ještě s Miroslavem Křenem. Byl to rozený harmonikář a trochu saxofonista. V této době znovu vznikl i název skupiny Asphalt. Jeho historie se však začala psát již v roce 1935, kdy můj děda Václav Květoň (*1915) si zakoupil pětiřadovou chromatiku zn. Kebrdle a přivezl si ji tenkrát na kole přímo z Hořovic. Spolu s dalšími pěti muzikanty (bratři Švecové,

Špongr, Rebec, Taišl) hrávali v malém domku kapelníka Švece u první „asfaltky“ v Přesticích, která vedla ve směru na Plzeň. Chyběl jim pouze název. Protože lidé neřekli jinak než „jdeme si zatancovat na asfalt“, začali říkat Asfalt - jazz. Každý člen kapely měl na vestě jedno písmeno názvu. Kapela hrála do roku 1938, kdy museli všichni členové narukovat do II. světové války. Po válce se už orchestr nesešel v původním složení. Karel Švec si založil velký dechový orchestr Karla Švece a ostatní členové hráli v jiných kapelách.

Postupem času se k vám přidali i další členové...mimo jiné s vámi hrál také Josef Prach (1948-2013) z Dolní Lukavice... jak dlouho s vámi hrál?

V roce 1999 po odchodu Míry Křena s námi nejprve na výpomoc chodil hrát Miloslav Svoboda z Horšic na alt saxofon. Potřebovali jsme ale stabilního hráče. Hráli jsme občas v dolnolukavické sokolovně. Pepa tam chodil na pivo. Jednou si přinesl svůj tenor saxofon, že to vyzkouší a tím bylo dojednáno. Koncem tohoto roku jsme vytvořili stabilní sestavu. Já se ženou, Miloslav a Pepa. V této sestavě jsme hráli až do roku 2013, kdy Pepa v počátku roku náhle zemřel. Je škoda, že již není mezi námi. Byl to nejen skvělý hudebník, ale i kamarád.

Veselé i smutné zprávy z Lišic

Stalo se již tradicí, že se v Lišicích na Štědrý den zpívají koledy. V 15 hodin se na návsi sešlo cca 60 obyvatel, kteří si na chvíli přišli oddychnout od ježíškovských a štedrovečerních příprav. Hlavními organizátory této akce byli manželé Květoňovi. Ti již každoročně se svým synem a sourozenci Kučerovými zahrají na tahací harmoniky, kytaru a saxofon a doprovodí tak zpěv účastníků. Hrají a zpívají se především koledy např. Narodil se Kristus pán,

Jaké je vaše současné složení kapely?

Nyní hrajeme již pátým rokem ve složení Miloslav Svoboda – zpěv, alt saxofon, Antonín Šobr - tenor saxofon, Naďa Květoňová – zpěv, klávesové nástroje, zobcová flétna, rytmické nástroje, já – zpěv, harmonika, klávesové nástroje a na výpomoc současné době hraje i náš syn Václav (*2000) na alt a tenor saxofon.

Kde všude hrajete?

Především hrajeme v okolí Přesticka, ale vyjíždíme i za Klatovy, k Domažlicím, či na Tachovsko nebo Rožmitálsko. Několikrát jsme vyjeli i za hranice. Ale nevyhledáváme to. Jak se říká „Všude dobře, doma nejlíp“.

Co vás v kapele baví?

Snažíme se stále obměňovat repertoár a přinášet stále něco nového – písničky, technické zázemí, popřípadě spolupracujeme moderováním dalších vystoupení. Baví nás přinášet lidem radost ze společné zábavy, při které se i my sami odpoutáme od všedních starostí. Těší nás také setkávání s novými lidmi i „starými známými“. Jako kapelu nás baví, když se lidé baví!

Děkuji za rozhovor, Eva Horová

Nesem vám noviny, Rolničky, rolničky aj. Chtěl bych poděkovat těm, kteří zpřijemnilo toto setkání podáváním svařeného vína a pro pány bylo i něco tvrdšího. Snad se setkáme ve zdraví i v roce 2019 na Štědrý den.

Sváteční dny bohužel dokázal znepřijemnit zatím neznámý jedinec, který vyhodil do strouhy na Drbné „dar“ v podobě staré televize a kusu nábytku. Díky „vizitce - exekutorské nálepce“ na této televizi, majitele brzy najdeme. OÚ vyhláší 2x ročně sběr nebezpečného odpadu, kdy každý obyvatel našich obcí může tento odpad bezplatně předat na určené místo k likvidaci. Děkuji těm občanům, kteří tak činí.

Michal Komorouš

Silvestr na statku

Na poslední den v loňském roce manželé Gabriela a Václav Turkovi připravili pro své přátele a známé silvestrovský večer na statku, po chalupě „U Petrů“ (čp. 28) v Dolní Lukavici. Akce začala v odpoledních hodinách, kdy byly pozvány rodiny s dětmi, hrály se různé hry, pokračovalo se až do půlnoci. Nechybělo dobré občerstvení a o veselí bylo postaráno. Velké poděkování patří za zorganizování a přípravu prostorů, pak všem ostatním, kteří pomohli s přípravou.

Jana Boušová

Tříkrálové koledování

V rámci tříkrálové sbírky koledníci obešli obce Lišice a Krasavce. V sobotu a neděli 5. a 6. ledna tři královny ve složení Anička Zedníková, Tereška Bendová a Lucka Halamová v doprovodu Lenky Zedníkové obešly Lišice.

V Krasavcích se koledovalo v sobotu 5. ledna. I zde chodily tři královny - Aneta a Kačka Maškovy a Dominika Budková, které doprovázela Eva Budková. Občané obou vsí byli velice vstřícní a štědře finančně přispěli. V Lišicích se vybralo 6.075 Kč, v Krasavcích 4.220 Kč. Snad v příštím roce uvidíme Tři krále i v Dolní Lukavici a ve Snopoušovech.

Eva Horová

Maškarní karneval

Na neděli 13. ledna kulturní výbor Obce Dolní Lukavice zorganizoval ve Snopoušovech tradiční dětský maškarní karneval. K vidění byly krásné masky jako čarodějnice, piráti, lvíci, andílci, spidermani, různá zvířátka, hasiči atp. Vedle zábavného programu a hudebního

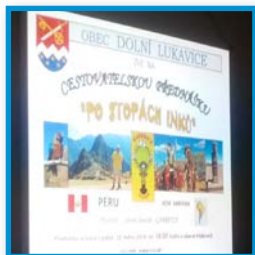
doprovodu paní učitelky Květoňové byla zajištěna bohatá tombola, kterou zajistila Mgr. Eva Horová. V polovině karnevalu byly vybrány a oceněny čtyři nejlepší masky - čarodějnice na koštěti, mořská panna, hasič a lvíčata. Ceny poskytla paní Jana Fischerová z Krasavce z její-

ho obchodu Spokojená mamča, které tímto děkujeme. Všechny ostatní masky byly v průběhu odpoledne oceňovány drobnými sladkostmi. Děkujeme paní učitelce Nadě Květoňové za přípravu her a bohatého programu pro děti, Zdeňku Krsovi, nájemci KD, za vytopení a přípravu sálu a společnosti McDonald's za balónky.

Michal Švec

Cestovatelská přednáška - Peru

V pátek 18. ledna v klubovně v Dolní Lukavici proběhla další úspěšná cestovatelská přednáška Slávka Honzíka. Tentokrát přednášející všech-

ny zavedl do exotické a tajemné jižní Ameriky, země Aztéků a Inků – Peru. V prezentaci přítomné seznámil s tamní kulturou, komentoval své zážitky z cest a doplňoval ukázkami předmětů, které si z cest přivezl. Akce přilákala kolem 60 osob a i potřeťi sklidila velký zájem. Slávkovi moc děkujeme a budeme se zase někdy těšit navíděnou.

Hudební večer v Chovatelně

V pátek 18. ledna večer v Chovatelně zpříjemnilo duo H+H (pan Honzík a paní Hřebcová). Od pomalých písní zahráli i svižné taneční hity. Kulturního programu se zúčastnilo také mnoho diváků z přednášky Slávka Honzíka - o Peru. O volná místa byla nouze a manželé Divišovských, kteří obsluhovali, se měli co otáčet.

Děkujeme za povedený večer a budeme se brzy těšit navíděnou

Eva Horová

Trochu jiné divadlo

28. ledna jsme se vypravili na Mejdan „manželek šílených“ s podtitulem „Manželství je cabaret“. Tak se totiž jmenovalo představení v plzeňském divadle Pluto. Kdo si koupil lístek, ten rozhodně neprohloupil.

Přivítalo nás netradiční prostředí, sezení u stolků s občerstvením a přímý kontakt s jevištěm. Herci hráli nejen na jevišti, ale chvílemi i v hledišti a musím podotknout, že se všichni výborně bavili. Během přestávky nás oslovila i principálka divadla paní Jindřiška Kikinčuková, kterou můžete znát i z některých filmů. Kdo se chtěl pobavit, ten nepřišel zkrátka.

Renata Vastlová

Včelaři – doplnění

V Hlasateli číslo 3/2018 jsme zveřejnili informace o včelařích na Lukavicku. Zmínili jsme jméno chalupáře Milana Berece z Lišic, kterému však nebyla věnována pozornost jako ostatním včelařům. Proto doplňujeme: Milan Berecz (*1963) se včelami začínal v roce 2017 jako úplný lajk. Sdíljuje: „S věkem si více vážím přírody a včely patří k přírodě a venkovu, tak jsem si řekl, že to zkusím“. Rady do nelehkého začátku mu poskytl Michal Komorous a daroval mu jedno včelstvo, které pan Berecz už během prvního roku včelaření rozmnožil. Naučil se oddělky dělat sám a v loňském roce si „vyrobil“ 8 včelstev. V současné době má deset včelstev, ale plánuje včelstva rozšiřovat. Včelstva má na katastru obce Lišice a Krasavce. S manželkou Vladislavou žije v Drahelčicích (okres Praha-západ) a v Lišicích tráví volný čas. Zpracovává med pro svoji potřebu.

Děkuji za výpověď panu Bereczovi, Eva Horová

OHLÉDNUTÍ ZA HLASATELEM 100 LET ČSR

Vážení čtenáři,

Mgr. Eva Horová se ve vzpomínkovém „Hlasateli“ ke 100 letům vzniku republiky v odstavci o Snopoušovech uvedla, jak tam v lednu 1951 začal jezdit autobus a garáž na něj byla v ovčíně. Možná, že jste to jen letmo přečetli a více jste o tom nepřemýšleli, ale to tenkrát byla podmínka od ČSAD pro MNV, aby mohl autobus jezdit do vesnic a garáž a nocležna pro řidiče autobusu se nacházely v koncových stanicích.

V Dolní Lukavici se garáž nacházela ve dvoře obecního úřadu, v Lišicích v místech bývalé prodejny, ve Snopoušovech v ovčíně. Řidiči nocovali u Kohoutů ve dvoře, bylo tam JZD a pak se postavila nová garáž. Dříve autobus jezdil jen do Předenic, tam byla garáž a nocležna (do Snopoušov nejezdil kvůli mostu). Poslední spoj na vesnice byl po odpolední směně a autobus přijel na konečnou někdy před 23. hodinou. Pokud byly venkovní teploty nad nulou, autobus parkoval na vsi, ale jakmile začalo mrznout, řidič s autobusem zájžděl do garáže, aby nezamrzla voda v chladiči. Tenkrát nebyla nemrznoucí směs a v motoru byla voda (v autobusu cca 80 litrů). V zimě

byly před motorem na patenty připevněny takové koženkové deky, pak ještě před chladičem byla dečka, kterou podle teploty motoru ovládal řidič z místa za jízdy. Když řidič přijel na konečnou, zaparkoval autobus, buď venku, nebo v zimě do garáže a šel spát do nocležny. Když ráno vstal, půl hodiny před odjezdem autobus nastartoval - v zimě musel i o něco dříve, kvůli tomu, aby měl v systému teplou vodu (kvůli ofukování čelního skla, aby viděl na cestu). Nebylo to tenkrát tak jednoduché. I sanitky byly v zimě zaparkované v garáži a do mnohých vozidel se před jízdou do motoru dávala voda a to až potom, co se auto nebo traktor uváděl do chodu, aby v motoru voda nezamrzla.

Asi jen vojsko mělo tehdy nemrznoucí směs, ale to nevím jistě, tam byla některá auta vzduchem chlazená. Teď je to jednoduché, máme nemrznoucí směs a ať se v zimě zaparkuje, kde se zaparkuje, není to problém. Ani teplo v autobuse dříve nebylo samozřejmostí. Někdy byla zima a vůbec se uvnitř netopilo, pokud řidič nenahodil samostatné topení. Jindy topení na naftu čoudilo, že tam nebylo vidět a někdy to trochu topilo, ale to už je za námi. Někteří možná se mnou zavzpomínají.

Karel Prach

Staré rody v Lišicích - 7. část Kubešovi (čp. 13, 14 a 120)

První písemné zmínky o rodu Kubešů v Lišicích pochází z poloviny 80. let 19. století, kdy do Lišic čp. 14 přišel Pavel Kubeš (1857-1936), kovář z Oplota. Oženil se s Annou (1849-1910) Pokornou ze

(*1948) a Václava (*1949). V Lišicích čp. 14 zůstal Martin Kubeš. V roce 1909 se v kostele na Prusínech oženil s Barborou (1881-1958), rozenou Čivišovou z Nebílov čp. 6. Spolu měli dceru Emilii (*1910, provdala se za Pavla Pluhaře ze Skočic) a syna Františka (*1914).

Kovář Pavel Kubeš s rodinou

Snopoušov čp. 32. Anna byla již jednou vdaná a z předchozího manželství měla dceru Barboru (*1872) a syny Josefa (*1878) a Václava (*1881). Anna s Pavlem měli Martina (*1883), Františka (*1889). V čp. 14 zůstal Martin Kubeš (1883-1973). František se v roce 1946 oženil s Marií Honzíkovou z Příchovic a v roce 1947 opustil kovářské řemeslo a s manželkou odešli do Chebu. Spolu měli dva syny: Františka

V roce 1923 manželé Martin a Barbra Kubešovi koupili dům čp. 13 v Lišicích (od manželů Jandových). Během několika let si tam zřídili kovářskou dílnu. Usedlosti čp. 13 se začalo říkat U Kovářů. Barboře Kubešové se říkalo „stará kovářka“ a dětem vždy „kluci kovářojc“. František Kubeš (1914-1986) se oženil s Marií (1924-1992), se kterou měl dva syny Františka (*1948, oženil se s Věrou Šaškovou z Příchovic, žijí v Plzni) a Václava (*1949, oženil se se Zdeňkou Brunátovou z Preštice, žijí v Prešticích). V roce

Kovář Martin Kubeš s rodinou, 1910

1950 František st. s rodinou odešel do Plzně, kam byl na vlastní žádost služebně přeložen. V roce 1962 se však vrací do Lišic čp. 13. V roce 1969 odešel do důchodu a v roce 1986 zemřel.

V letech 1994–2018 obě samostatné chalupy i pozemky byly postupně rodinami opravovány pro rekreační využití. V seniorském věku nyní slouží k trvalému po-

bytu Františka (čp. 13) a jeho bratra Václava (čp. 120) od jara do podzimu. Václav Kubeš má dvě dcery, Lenku, provdanou Kladívkovou, která žije v Přešticích a Štěpánku, provdanou Lexovou, která žije v Dolní Lukavici. Obecní kovárna (čp. 14) dnes neexistuje. Stávala přibližně v místech dnešní budovy bývalé Jednoty (dnes klubovny hasičů). V Domě historie Přešticka je ve stálé expozici starých řemesel k vidění část kovářské dílny rodiny Kubešů.

Děkuji za materiály Františkovi Kubešovi, zpracovala Eva Horová

TĚŽBA NEROSTŮ NA LUKAVICKU

19. století přineslo velký technologický a průmyslový pokrok. Začalo se užívat strojů a s tím také souvisela těžba nerostných surovin. V Dolní Lukavici a v Lišicích se v lomech těžil kámen, který sloužil jako stavební materiál. Kronika Lišic uvádí, že i po letech – v roce 1966 se těžil kámen v lomu u čp. 17 (paní Kopejtková), začalo se vrtat také „V Lochu“. „V Lochu se po odstřelu zjistilo, že kámen jest špatný, po prvním odstřelu bylo poškozeno několik střech, kameny lítaly až do vzdálenosti 300 metrů. Kámen se na konci 19. století a na počátku 20. století také těžil v lese Vysoká v dole „U Bílé boudy“, kde pracovali převážně horníci z Hradčan, Lišic a Chlumčan. Důležitou surovinou byla také hlína a malířská (bílá) hlínka, která se dobývala od roku 1830 v lokalitě „Na Borech“ a v „Hlinkách“. „Na Borech“ (pole u křižovatky na Dolní Lukavici - Dnešice a Přeštice) jako první začal hlínu dobývat Mikuláš Hodan z Horní Lukavice čp. 39. Vyráběl z ní hliněné dýmky a dělal z hlíny kostky, které sušil, prodával a sám rozvážel do Prahy a jiných českých měst. Tak začala v Horní Lukavici vznikat hrnčířská historie, spojená s pozdějším vznikem firmy Keramo. „Hlinky“ v lese Hájí patřily hraběti Schönbornovi, majiteli dolnolukavického panství. Povrch po těžbě je dnes dosti zarostlý, avšak jisté známky lze dosud vypozorovat. Ze záznamů ve školní kronice se dozvídáme, že se do Hlinek v roce 1911 na školní výlet vypravila pátá třída

s třídním učitelem Honsou: „Žáci podnikli dvě poučné vycházky, dne 29. října 1912 do „Háje“ do „Hlinek“, aby viděli, jak se doluje hlínka malířská. Zároveň shlédnuty byly příslušné přístroje k těžbě. V blízkém studňovém dole byly viděti sloje hnědele hlinitého (okru hnědého) a krevele zemitého tzv. rudky. Za „Hájem“ na zerovském pozemku opět jiný druh hlínky (kamnáři odvážené) prohlédnut.“ Dobývání tehdy nebylo příliš systematické. Malé šachty se zakládaly nahodile, a když byla vyhloubena na hluchém místě, byla zasypána a vykopala se někde jinde nová. Místa, kde již byla hlínka vytěžena, nebyla nikde zaznamenávána, a tak byla tato místa pouze v paměti majitelů pozemků, na kterých se hlínka kopala. Hrabě si najímal pracovníky, kterým na konci 19. stol. za jeden kbelík (50 kg) vyplácel dva rakouské krejčary, později 5 – 10 haléřů. Dobrý kopáč jich naložil se svým pomocníkem, který je ručně vytahoval rumpálem, za desetihodinovou pracovní směnu až 200, takže si přišli na slušný výdělek.

V Krasavcích se na konci 19. století začala těžit tuha. V té době se židovští obchodníci z okolí začali zajímat o lokalitu za Krasavci (po pravé straně při výjezdu z obce ve směru na Vodokrty). Tuha neboli grafit, byla drahý obchodní artikl. Židovští obchodníci se v myšlence shledli a začali hledat, kde by kopali. Tuha byla využívána nejvíce pro železářství, ocelářství, lití rour a strojírny, dále na barvy, pouliční dráhy, sklárny, keramiku, pro různé hutnické účely a prakticky nejméně na tužky, obaly a jiné náležitosti. Židé si vyhlédli straň na obecním pozemku. Zde začali kopat. Práce nebyla lehká, protože neměli žádné stroje, museli kopat vše ručně tzv. prežáky (motykami s ostrou čepelí). Když tuhu vytěžili, odešli. Když se blížil konec druhé světové války, obci se nesly různé poplašné zprávy. Někteří si začali hledat úkryt v lese Hajsco, stavěli si tam kryty, druzí se rozhodli udělat si kryt po bývalých šachtách po dobytém grafitu. Někdy v této době se do šachet spustil Václav Kvídera (*1935) s kamarádem Václavem Hrubým (*1926) z Lišic. Spustili se do krásně vykopané štoly, kde byly vidět stopy po prežácích. Všimli se také, že každá šachta měla svůj větrací otvor. Ke konci druhé světové války měly šachty dřevěné vstupní dveře. Naštěstí válka skončila osvozením a kryty zůstaly nevyužité. Někdy v polovině padesátých let minulého století si někdo z Krasavců vzpomněl, že se tam někdo ukrývá. Na jeho povel tam vyrazili vojáci. Do šachet stříleli, což pouze napomohlo k rychlejšímu zasypání a nikoho ne našli. Časem se všechny šachty zasypaly a po „trychtýřích“ a větracích otvorech dnes nenajdeme ani památku. Místo navíc rychle zarostlo trávou. „Na grafitu“ se zde říká dodnes.

V roce 1873 se v nedalekých Chlumčanech začal těžit kaolín a začala se tak postupně psát historie Chlumčanských keramických závodů. V Horní Lukavici se přibližně kilometr za vsí nacházela „Šlechtojc šachta“, kde se těžilo černé uhlí. Pamětníci ještě pamatují hlubokou jámu. Pracovali zde i obyvatelé z Dolní Lukavice a okolních obcí. Během těžby docházelo k mnoha neštěstím. Jeden ze závalů se stal osudným např. Jiřímu Regnerovi z Dolní Lukavice (čp. 43), který byl v roce 1938 ve věku 29 let na místě mrtvů (zavalen kaolínem) apod.

Z historických záznamů a vzpomínek Václava Kvíderu zpracovala Eva Horová

FOTOHÁDANKA:

O jaký dům v jaké obci se jedná?

Řešení z minulého čísla: původní dům čp. 111 v Lišicích (dnes zde bydlí paní Polívková a manželé Stuchlovi), fotografie z roku 1939.

4. KOLO FOTOSOUTĚŽE

Chcete poznat krásy Dolnolukavicka a podělit se o ně s ostatními čtenáři? Pokud ano, připravili jsme právě pro vás fotosoutěž Za krásami Dolnolukavicka. V Hlasateli postupně představíme celkem 10 tipů na výlety po Dolní Lukavici a jejím nejbližším okolí. Fotografie přírodních krás, které při svém putování pořídíte, nám zašlete na e-mail podatelna@dolni-lukavice.cz.

Nezapomeňte uvést název místa, datum pořízení a jméno autora. Nejzdařilejší fotografie otiskneme v následujícím vydání. Ze soutěžících, kteří zašlou fotografie alespoň z 8 výletů bude na závěr vylosován vítěz, který obdrží hodnotnou cenu. Těšíme se na vaše fotografie, tentokrát do 25. dubna 2019.

Téma č. 4: Divoký potok u Krasavec

Divoký potok pramení pod Kožichem u Libákovic ve výši 480 m.n.m. Teče do Řeneč a pod nimi se do něj vlévá potok zv. Vejslavka. Nad Vodokrty do něj přitéká další potok. Protéká vyrytou rokličí kolem vsi Krasavce až do Dolní Lukavice, kde se vlévá k Úhlavě. Délka potoka je 6,6 km, spád potoka od pramene k ústí činí 142 metrů. Protože tento potok tek l velmi rychle, prudce, odtud vzniklo jeho jméno divoký či lukavý tj. prudký. Odtud také název Dolní Lukavice.

Fota z 3. kola Cesta k vysílači Jiří Bednář

Petra Jánská

Vybíráme 360 Kč (lepší lístek za 380 Kč) + 40 Kč doprava. Přihlášky nejpozději do 15. 3. u Evy Horové (tel. 605 530 633) nebo na OÚ.

JARNÍ VYCHÁZKA „TO JE VRAŽDA! NAPSALA“

Kulturní výbor Obce Dolní Lukavice pořádá v sobotu 16. března turistickou vycházku do lesa Vysoká s názvem „To je vražda, napsala“.

Vyrazíme v 11 hodin od kostela v Dolní Lukavici, v 11.15 se u kříže nad Hořicí mohou přidat další turisté. Budeme pokračovat na Hradčany do lesa Vysoká, kde je zakončení pochodu a zde si opečeme buřty (vezměte si je, prosím, s sebou).

Trasa je 11 km dlouhá (tam i zpět). Nevybíráme žádné startovné. Přijďte se, nebudete litovat.

Těší se na vás Eva Horová

PŘEDNÁŠKA ZELENÝ PRODUKT

Zveme Vás 16. 3. 2019 od 9 - 11 hodin

do Chovatelny v Dolní Lukavici na již tradiční

DĚTSKOU BURZU

oblečení, hraček a sportovních potřeb

Přijďte prodat nepotřebné a nakoupit potřebné!!!

Pro prodejce bude přístup od 8.30 hodin
Z důvodu omezené kapacity prodejních míst,
prosíme o rezervaci u p.Zedníkové – tel.736 777 060

**26. března od 17.00 hodin
v chovateně v DL**

Zelené potraviny mají vitalizující a regenerační vliv na člověka. Paradoxně dobře působí na zvířátka.

Přednášku povede Jana Lindová společně s děvčaty, které mají své dobré zkušenosti se zelenáči.

Srdečně zve Iveta Dvořáková

**Vítání občánků
proběhne 17. dubna 2019 od 15.00
hodin v prostorách ZŠ.**

**Setkání důchodců
se uskuteční 26. dubna 2019
v KD Snopoušovy.
Bohatý kulturní program.**

NÁVŠTĚVA U ČESTNÉHO OBČANA OBCE

2. ledna 2019 se dožil v plné duševní i fyzické svěžesti pan Ing. Jaroslav Kasl, rodák z naší obce, 89 let. Při této příležitosti ho v jeho bydlišti v Ostrově nad Ohří navštívil starosta obce pan Opálko, místostarosta pan Böhm a paní Štychová.

Pan Kasl měl z návštěvy velkou radost. Pozdravuje celou obec. Říkal, že od jeho přestěhování (v roce 1950) je to teprve třetí návštěva lidí z obce, z toho pan starosta je tam již po druhé během dvou let, čehož si velmi váží.

GRATULACE K VÝROČÍ SVATBY

Manželé Hajžmanovi se seznámili v roce 1959 na bále v lukavické sokolovně. Nevěsta Jaroslava, rozená Hůlová, pocházela z Dolní Lukavice čp. 114 a ženich Tomáš Hajžman z Krasavec čp. 21.

Do svazku manželského vstoupili 18. ledna 1961 na plzeňské radnici. Poté měli církevní obřad na náměstí. Svatební hostinu měli v hotelu Slovan v Plzni. Po svatbě si začali opravovat dům čp. 114, kam se nastěhovali a vychovali zde dvě děti: Jaroslavu a Pavla. V čp. 114 manželé žijí dodnes. V roce 2011 oslavili zlatou svatbu a za dva roky oslaví diamantovou.

GRATULACE K NAROZENÍ DÍTĚTE

V neděli 20. ledna se zastupiteli Michalovi Švecovi a jeho ženě Drahomíře v klátovské porodnici narodila dcera Karolína (3590 g, 52 cm).

Také v neděli 3. února v ranních hodinách se narodil panu místostarostovi Michalovi Böhmovi a jeho manželce Heleně syn Daniel (3690 g, 52 cm).

Všem gratuluje Obec Dolní Lukavice a přeje mnoho zdraví.

HLASATEL – časopis obyvatel Dolnolukavicka. Vydává Obec Dolní Lukavice. Vychází 8x v roce v nákladu 440 výtisků. Nevýžádané rukopisy se nevracejí. Za obsah článků odpovídají jejich autoři. Registrováno MK ČR E 12350 Adresa redakce: Obecní úřad Dolní Lukavice 134, 334 44. Archiv www.dolni-lukavice.cz, zodpovědný redaktor a grafika Michal Böhm – ekonom@dolni-lukavice.cz
Členové redakční rady: Mgr. Eva Horová, Mirka Štychová.